

dos, qui a Fausto senatore de hac propositione interrogatus per epistolam, nec certior factus de fide et doctrina Scytharum monachorum: sed de turbis duntaxat ab ipsis Constantinopoli et Romæ excitatis, facile sibi persuasit eos propositionem illam hæretico sensu asserere, maxime cum et legatos Hormisdæ pontificis Romani adversarios haberent, et ipsammet pontificem. Præterea nec ipsa propositio Scytharum

fideliter ad Trifolium relata est, ut liquet ex epistolæ ejus initio. Quæsit enim ab eo Faustus senator, quid de illa propositione sentiret: *Unus de Trinitate crucifixus est*: et tamen propositio monachorum Scytharum hæc erat: *Unus de Trinitate crucifixus est carne*. Omnia Trifolii dubia resolvit Natalis Alex. in Diss. sæculi sexti Ecclesiæ, diss. 1.

ANNO DOMINI DXXV.

ELPIS UXOR BOETII.

HYMNI

IN HONOREM SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI

HYMNUS I.

Decora lux æternitatis auræam
 Diem beatis irrigavit ignibus,
 Apostolorum quæ coronat Principes,
 Reisque in astra liberam pandit viam.
 Mundi magister, atque cœli Janitor,
 Romæ Parentes, Arbitrique Gentium,
 Per ensis Ille. Hic per Crucis victor necent
 Vitæ Senatuum laureati possident.
 O Roma felix, quæ dorum Principum
 Es conecrata glorioso sanguine:
 Horum cinere purpurata, ceteras
 Excellis orbis una pulchritudines.
 Sit Trinitati sempiterna gloria,
 Honor, potestas, atque jubilatio,

In unitate, quæ gubernat omnia,
 Per universa sæculorum sæcula. Amen.

HYMNUS II.

Beate Pastor Petre, clemens accipe
 Voces precantum, criminumque vincula
 Verbo resolve, cui potestas tradita
 Aperire terris cœlum, apertum claudero.
 Egregie doctor, Paule, mores instrue,
 Et nostra tecum pectora in cœlum trahere:
 Velata dum meridiem cernat Fides,
 Et solis instar sola regnet Charitas.
 Sit Trinitati sempiterna gloria,
 Honor, potestas, atque jubilatio,
 In unitate, quæ gubernat omnia
 Per universa æternitatis sæcula. Amen.

ANNIS DOMINI CCCCLXXV-DXXV.

A. M. SEV. BOETIUS

SENATOR.

PROLEGOMENA GENERALIA.

IN DIVI ANICII MANLII SEVERINI BOETII OPERA,
 AD MAGNIFICUM VIRUM D. ANTONIUM FUGGERUM,
 INVICTISSIMORUM IMP. CAROLI ET CÆSAR. FERDINANDI FRATRUM A CONSILIO,
 HENRICI LORITI GLAREANI

PRÆFATIO.

Cum in celeberrimum ac eruditissimum hunc auctorem præfari vellem, generose D. Antoni, multa sane mihi rel antequam in manus ipsum desumpsissem, perpendenda, ac lynceis (ut dicitur) oculis conspicienda occurrerant, quippe quem sciam ab aliquot jam annis a multis male audire, nec dignum qui inter classicos numeretur scriptores. Aliis scilicet dictio non placet, phrasin aiunt duram, stylum diversum. Alii eruditionem nimis proletariam culpant, quædam etiam ambigua, ac vitæ doctis auribus digna. Quibus omnibus respondere, certe difficile videtur. Porro quoties a doctissimis nonnunquam de eo judicium inquireremus, dū boni quam sæpe in mentem venit illud Flacci:

Tres mihi convivæ prope dissentire videntur,

Poscentes vario multum diversa palato.

Laurentius Vala, argutissimus linguæ Latinæ judex, Boetium e. uditorum vlti. um nominare non dubitavit, nimis, quantum ego judico, propensus in ejus viri reprehensionem. Vallam quidem exagitatum eo quo vixit tempore existimo ab iniquis tum judicibus, qui Boetium nulla alia ratione magnum judicabant, quam quod proxime